

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 18CoCsp/9/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200727  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8619200727.2

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyne Z. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. X. X, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpenej Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., Bočná 10, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 863 017, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 351,87 eura a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 4Csp/39/2019-252 zo dňa 30.06.2022, takto jednohlasne

### rozhodol:

Zastavuje odvolacie konanie.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením rozhodol takto cit.:

„I. Sťažnosť žalovanej z a m i e t a.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi náhradu trov sťažnostného konania v sume 26,90 eura na účet jej právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do 15 dní od doručenia tohto uznesenia.“

2. V odôvodnení súd prvej inštancie konštatoval, že uznesením č. k. 4Csp/39/2019-239 zo dňa 21.02.2022 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania vo výške 616,49 eura na účet jej právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, do 15 dní od doručenia uznesenia. Dňa 28.03.2022 podala žalovaná sťažnosť proti uzneseniu č. k. 4Csp/39/2019-239, ktorým súd rozhodol o výške náhrady trov konania. Po preskúmaní sťažnosťou napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uzavrel, že výška odmeny úspešnej žalobkyne bola priznaná v správnej výške a za správny počet úkonov. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie sťažnosť v zmysle § 250 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalovanej ako nedôvodnú zamietol.

3. O trovách sťažnostného konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania tak, že súd priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu proti žalovanej, pretože bola v sťažnostnom konaní úspešná v celom rozsahu a rozhodol o výške náhrady trov sťažnostného konania v celkovej výške 26,90 eura, pričom tieto trovy sťažnostného konania považoval za účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva.

4. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie. Prípustnosť odvolania odvodila z ustanovenia § 357 písm. m) CSP, podľa ktorého je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Dikcia označeného zákonného ustanovenia („o nároku na náhradu trov konania“) prinajmenej z jazykového (gramatického) hľadiska umožňuje aj výklad, že i rozhodnutie o nároku na náhradu konania zahŕňa nielen rozhodnutie, či vôbec a komu bude tento

nárok priznaný, ale aj rozhodnutie o jeho výške. Voči napadnutému uzneseniu primárne vzniesla žalovaná rovnakú námietku ako voči skoršiemu uzneseniu zo dňa 21.02.2022, a to že nielen nedošlo k odstráneniu a náprave pochybenia súdu, keď jej nebolo umožnené vyjadriť sa k podaniu žalobkyne zo dňa 20.03.2020 ešte pred vydaním rozhodnutia o výške nároku na náhradu trov konania, ale dokonca sa súd prvej inštancie uchýlil k identickému postupu, keď je opäť nebolo doručené vyjadrenie žalobkyne zo dňa 16.05.2022 k jej sťažnosti proti uzneseniu zo dňa 21.02.2022. Zo strany súdu prvej inštancie ide o systematické nerešpektovanie kľúčového princípu kontradiktórnosti konania, ktoré je založené na nepochopení jeho neodškriepiteľné zásadného významu pre naplnenie idey spravodlivého procesu. Namietala ďalej nesprávne právne posúdenie účelnosti úkonov právnej služby „písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 30.12.2019“ a „účasť na konaní pred súdom - zastupovanie pri pojednávaní dňa 03.03.2020“. Navrhla, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec výšky náhrady trov konania vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá poukázala na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/25/2021 z 26.08.2021, ktorý v podobnej veci zastavil odvolacie konanie.

6. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP skúmal napadnutý výrok uznesenia prvoinštančného súdu z hľadiska, či môže vec prejednať v odvolacom konaní a či sú splnené všetky procesné podmienky odvolacieho konania a funkčnej príslušnosti odvolacieho súdu.

7. V tejto veci odvolanie žalovanej smeruje proti rozhodnutiu, ktorým sudca súdu prvej inštancie postupom podľa § 248 a nasl. CSP rozhodol o sťažnosti proti uzneseniu vydanému súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP a zároveň (výrokom II.) rozhodol aj o trovách sťažnostného konania.

8. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, čo sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

9. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 34 CSP, o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP).

12. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že proti tejto forme súdneho rozhodnutia vo svojej podstate odvolanie nie je prípustné. Zákon ho pripúšťa len v tých prípadoch, ktoré taxatívne vypočítava v § 357 CSP, v ktorom (okrem iných) pod písm. m/ uvádza, že odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. V prípade rozhodnutia sudcu o sťažnosti strany podanej proti uzneseniu vydanému súdnym úradníkom je však potrebné prípustnosť odvolania upravenú v ust. § 357 písm. m) CSP vykladať v súlade s článkom 3 ods. 1 a 2 základných princípov CSP.

13. Civilný sporový poriadok vo svojom ust. § 262 ods. 2 uvádza, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré je treba doručiť, je prípustná sťažnosť (§ 239 ods. 1 CSP). V danom prípade je teda sťažnosť prostriedkom procesnej obrany proti uzneseniam vydaným súdnym úradníkom, a to vtedy, ak sa takéto uznesenie doručuje v zmysle § 235 ods. 2 CSP. Sťažnosť pritom nemá devolutívny účinok a rozhodovať o ňom bude vždy súd tej istej inštancie. Sťažnosť je z hľadiska systematiky Civilného sporového poriadku zaradená v druhom diele piatej hlavy druhej časti zákona, čo znamená, že ide o inštitút základného konania v prvej inštancii. Z hľadiska systematického výkladu inštitútu sťažnosti to zároveň znamená, že jeho umiestnenie v systematike a štruktúre zákona umožňuje spoľahlivo ustáliť záver, že nejde o opravný prostriedok. Opravné prostriedky normuje Civilný sporový poriadok vo svojej štvrtej časti, pričom možno konštatovať, že naše civilné procesné právo operuje s tzv. numerus clausus, čo do počtu opravných prostriedkov - výpočet opravných prostriedkov upravených v štvrtej časti CSP je uzavretý taxatívnym výpočtom, ktorý nemožno analogicky rozširovať. Z doktrínálneho hľadiska ide teda o osobitný prostriedok procesnej obrany voči definovaným uzneseniam (t.j. voči uzneseniam súdu prvej inštancie vydaným súdnym úradníkom - pozri § 239 ods. 1 CSP). Tento záver subsidiárne podporuje i dôvodová správa k Civilnému sporovému poriadku. Vyplýva z nej, že z dôvodu zabezpečenia procesnej

ekonómie bude rozhodnutie súdu o sťažnosti „rozhodnutím konečným bez možnosti proti nemu podať akýkoľvek ďalší opravný prostriedok“. Je potrebné zdôrazniť, že účelom sťažnosti je predovšetkým zrýchlenie súdneho konania a odbremenenie odvolacích súdov od rozhodovania v jednoduchších veciach.

14. Civilný sporový poriadok teda výslovne upravuje niektoré právomoci súdnych úradníkov, a to v § 262 ods. 2 CSP - povinnosť súdneho úradníka rozhodnúť o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Hoci to Civilný sporový poriadok výslovne nezakotvuje, sťažnosť nie je prípustná proti rozhodnutiu sudcu ani senátu, a to ani vtedy, ak sudca na základe sťažnosti rozhodol o nároku na náhradu trov konania, či ich výške. Sťažnosť nie je prípustná ani proti uzneseniam, proti ktorým je prípustné odvolanie (§ 357 a contrario).

15. Rozhodnutie sudcu súdu prvej inštancie o sťažnosti, vrátane rozhodovania o nároku i výške trov sťažnostného konania treba považovať za rozhodnutie opravného súdu. Formálne síce o sťažnosti rozhoduje sudca okresného súdu, teda súdu prvej inštancie, ale v danom prípade sudca pri tomto rozhodovaní plní funkciu opravného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto prípade nemôže zakladať prípustnosť odvolania ani ust. § 357 písm. m/ CSP. Uvedené zákonné ustanovenie totiž pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, len vo väzbe na rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 261 ods. 1 CSP).

16. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že proti analogickému použitiu úpravy odvolania možno postaviť pomerne zásadné výhrady spočívajúce na fakte, že zo systematického výkladu môžeme spoľahlivo ustáliť ten záver, že sťažnosť nie je opravným prostriedkom, ale prostriedkom procesnej obrany. Túto interpretáciu subsidiárne dopĺňa ich zákonodarca v dôvodovej správe, kde je táto skutočnosť konštatovaná *expressis verbis*. Sťažnosť ako prostriedok procesnej obrany nemožno stotožňovať s opravným prostriedkom, akokoľvek z pohľadu ústavnoprávneho ide v oboch o dostupné prostriedky nápravy. Z tohto dôvodu nemožno analogicky aplikovať pri rozhodovaní sudcu o sťažnosti ustanovenia o odvolaní.

17. Nakoľko zákon výslovne zveruje rozhodovanie o sťažnosti súdu prvej inštancie, proti ktorému Civilný sporový poriadok nepripúšťa možnosť podať odvolanie, nie je v prejednávanej veci dané oprávnenie odvolacieho súdu rozhodovať o odvolaní žalovanej proti napadnutému uzneseniu, ktorým sudca rozhodol o sťažnosti proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

18. Keďže nedostatok funkčnej príslušnosti súdu je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, Krajský súd v Prešove konanie o odvolaní žalobcu podľa § 161 ods. 2 CSP zastavil.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).